

# Зірка Почесного легіону

Джордж Гордон Байрон

Одважних зірко, що віддавна —  
Живі чи мертві — всім ти славна!  
Знадливий блиск примарний твій  
Мільйони поривав на бій.  
Творіння неба, метеоре,  
Чом на Землі ти гаснеш скоро?

Безсмертя в променях твоїх,  
Полеглих душі — сяйво їх,  
І музика твоя до бою  
Гриміла честю та хвалою,  
Ясний твого проміння сплах  
Горів вулканом ув очах.

А твій потік, кривава лаво,  
Змітав і трони, і держави;  
Поглянувши крізь хмари й дим,  
Ти землю потрясала тим,  
І сонце меркло проти тебе,  
Ховаючись за схилом неба.

Од твого сяйва і тепла  
Веселка в небі розцвіла:  
Три дивні барви — символ сили  
Її, прекрасну, становили;  
У самоцвіт тривкий всі три  
З'єднала воля кольори:

Червоний,— сонця блиск по ночі,  
Блакитний — серафима очі,  
А білий, то ясний покрив,  
Що духа чистого сповив.  
Три ніжні барви, як світанок,  
Зіткали райських снів серпанок.

Відважних зірко! Гаснеш ти —  
І знову царство темноти!

За славу Райдугу, свободи  
І кров, і сльози ллють народи,  
Бо згасне промінь твій в очах —  
Життя стає лиш тлін і прах.

Та Воля, розпростерши крила,  
Освятиє німі могили.  
І славен в смерті й поготів,  
Хто смерть під стягом волі стрів.  
Дай, боже, й нам, як тому вою,  
Із ними будь, або з тобою.

1815